

Quan encara és ben palès a moltes comarques i indrets de casa nostra l'impacte de desastres naturals que en els darrers dos anys ens han afectat de forma severa als nostres boscos, reunits en assemblea general, els propietaris forestals-silvicultors catalans volem reivindicar amb més força que mai allò en el que sempre hem insistit: **el paper fonamental de la gestió i del sector forestal en la conservació del bosc i de tot el que d'ell en depèn.**

Aquest any, com l'any passat, la natura ens ha fet prou evident que la gestió i millora tant del bosc com de la biodiversitat i els molts beneficis associats al mateix són una tasca complexa i costosa. Ha estat gràcies a l'entesa i col·laboració entre l'administració forestal, propietaris-silvicultors i la indústria de primera transformació, que –tot i el context de crisi actual– en el darrer any s'hagin mobilitzat 300.000 t de fusta provinents, en primer lloc, de desastres naturals. Una situació d'excepcionalitat que es repeteix aquest any i que, al nostre entendre, posa sobre la taula la **necessitat i la urgència de dotar-se d'una política forestal orientada a impulsar el creixement i la creació de nous mercats per la fusta i pels productes forestals no fusters i a reforçar, també, l'economia productiva i la creació de treball al bosc.**

En els darrers 25 anys, el sector s'ha vist engolir pel procés de globalització i abandonament de l'entorn rural mentre creixia una nova consciència ambiental que ha deixat de costat la necessitat de millora de la competitivitat, la dinamització del mercat i la inversió en gestió i millora dels espais forestals.

Ara més que mai agafa força la màxima que diu que si volem que les coses canviïn hem d'actuar de forma diferent. Després del gran pas endavant que suposà l'extensió de la planificació forestal ordenada a les finques de titularitat privada i les millores en el camp de la fiscalitat, la política de foment a la gestió basada de forma gairebé exclusiva en un sistema d'ajuts s'evidencia que és clarament insuficient. La lògica i eficiència dels ajuts a boscos privats, queda totalment condicionada per la manca de recursos pressupostaris i per la pèrdua de competitivitat i mercats.

Davant d'això i **conscients del potencial de la biomassa com a dinamitzador de la gestió forestal i com a element fonamental tant del Pla Nacional de Renovables (2015 – 2020) com del Pla de l'Energia de Catalunya (2006 – 2015), els silvicultors catalans agrupats al Consorci Forestal de Catalunya demanem al Govern de la Generalitat que s'habilitin els mecanismes necessaris per complir amb els objectius ja establerts en aquest camp.** Objectius que impliquen gairebé doblar el consum actual. Per fer-ho cal entre d'altres:

- Reivindicar una prima viable per la generació d'energia elèctrica en règim especial,
- Cal impulsar una normativa que doni una garantia de qualitat i confiança al consumidor. S'ha d'abordar des de la sostenibilitat de la matèria primera, fins la seva traçabilitat i qualitat,
- Incrementar el recolzament a l'aprofitament tèrmic de la BFP augmentant els recursos per ajuts a la inversió, facilitant la informació a usuaris potencials, introduint una discriminació positiva en contractes d'obra pública, etc.
- Incrementar el suport a la investigació i transferència de tecnologia orientada principalment a la millora de l'eficiència dels sistemes de cogeneració i a l'obtenció de productes diversos i valuosos de més valor afegit a partir de la biomassa: química verda i biocarburants de segona generació.

L'increment de l'ús de la biomassa forestal revertirà en un gran nombre de beneficis a nivell de país que van des de l'impacte ambiental (reducció del risc de grans incendis i gasos d'efecte hivernacle) com a l'econòmic, social i d'equilibri territorial. La funció social del bosc justifica plenament la necessitat de polítiques públiques d'inversió i foment i la propietat ha de ser art i part en la seva implementació.

Sant Fruitós de Bages, 15 de maig de 2010